

31 DECEMBRIE: POMENIREA SFÂNTULUI MUCENIC HERMES

Ca pe un mărgăritar de mult preț te are pe tine Biserica dreptmăritoare, Sfinte Mucenice Hermes, propovăduitorule al lui Hristos, că de veacuri se cinstește numele tău în tot ținutul românesc, iar poporul cel binecredincios laudă faptele tale minunate, săvârșite pentru cei bolnavi și stăpâniți de duhuri necurate. Drept aceea, te rugăm să mijlocești către Dumnezeu, cu cei împreună pătimitori cu tine, pentru mântuirea celor ce săvârșesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

(Troparul Sf. Mucenic Hermes, glasul 4)

Este nesfârșit șirul mucenicilor din populația daco-romană de pe malurile Dunării care s-au împărtășit devreme de harul sfințeniei creștine cu prețul sângelui lor. Dintre aceștia, unii s-au învrednicit de slujire bisericească înaltă, ca episcopi, preoți sau diaconi, iar alții au ajutat pe frații lor de credință în slujiri mai modeste, dar folositoare mântuirii lor. Astfel, unii citeau din cărțile sfinte la slujbele bisericești, iar alții, dăruiți cu o putere deosebită, înlăturau duhurile rele ce stăpâneau pe unii creștini. Aceștia purtau numele de exorciști și aveau un rol mare în pregătirea celor care doreau să primească botezul creștin, citind rugăciunile de lepădare și de alungare a duhurilor rele din trupurile și sufletele lor, ceea ce astăzi face preotul, căci nu se mai folosesc exorciștii.

Ei luau deci parte cu multă râvnă și cu evlavie la lucrările sfinte din biserică, iar în timpul prigoanei împăratului Dioclețian, mulți au înfruntat cu curaj și lepădare de sine suferințele și moartea, ca și cei din slujirile bisericești mai înalte, primind cununa de mucenici și ajungând la lumina slavei celei de sus.

Între aceștia se face pomenirea Sfântului Mucenic Hermes, exorcistul, care a slujit cu smerenie și adâncă evlavie lui Hristos în biserica din cetatea Bononia. Aici exista un locaș sfânt și mulți închinători dintre băștinașii

daco-romani, trăitori ca și acesta cu multă evlavie creștină și ascultând și urmând poruncilor adevăratului Dumnezeu.

Neînfricoșându-se de asprele măsuri de prigonire a închinătorilor și slujitorilor lui Hristos, luate de împăratul Dioclețian și aduse la îndeplinire de către demnitarii săi, exorcistul Hermes primea în biserică pe cei stăpâniți de duhuri rele și prin harul și puterea rugăciunii sale le alunga și-i tămăduia pe aceștia. Totodată el pregătea pe cei care aveau să se boteze, citind rugăciunile de lepădare și de curățire de întinare a demonilor, după care se oficia taina Botezului de către episcop sau de către preot.

Când s-a pornit mânia conducătorilor păgâni ca să nimicească pe slujitorii Bisericii, fără să se lepede sau să ascundă lucrarea sa printre cei de o credință cu el, exorcistul Hermes a arătat folosul slujirii sale în Biserică și a primit cu curaj și sfântă bucurie mucenicească sfârșitul vieții sale pământești, când călăii cei păgâni i-au tăiat fără milă capul. De altfel, așa s-au sfârșit prin ascuțișul sabiei atâția mărturisitori neînfricați din cetatea Bononia și de pe întinsul țărmurilor Dunării.

Prin această moarte martirică, exorcistul Hermes a pășit în viața cea adevărată și veșnică. Sângele său nevinovat și de mult preț i-a deschis și însemnat calea către ceruri, unde s-a învrednicit să intre în ceata sfinților și să trăiască în slava cea veșnică.

Totodată, pe pământ, Hermes-exorcistul s-a dovedit vrednic de cinstire de-a lungul veacurilor nu numai în cetatea sa, ci și în cetatea apropiată, Ratiaria, și oriunde trăiau suflete creștine, ce căutau mântuirea cu ajutorul confrăților, care din cer se rugau pentru ei.

(Viețile Sfinților)

Mănăstirea Sf. Apostol Andrei din Dobrogea, foto